

U OVOM BROJU:

Prodaja leskovačkih fabrika **I JARE I PARE**

Pregovori sa stranim kupcem "Zdravlja" u zastoju zbog dijametralno suprotnih stavova o socijalnom programu za višak radnika.

str. 3

SLUČAJNI SUSRETI ŠUTIH I ROGATIH

Slučajevi torture iz evidencije Odbora za ljudska prava (nastavak iz prošlog broja) (str. 4-5)

Pet godina izdavačke delatnosti Odbora za ljudska prava

SVEDOČANSTVA BEŠČAŠĆA

str. 5-6

LJUDSKA PRAVA
NA INTERNETU

search: humanrights

str. 8

Jedan grafit kao postizborno ogledalo Leskovca

FAŠIZAM U DNEVNOJ SOBI

Pre nekoliko dana, na zgradi Doma penzionera, u jednoj od najprometnijih gradskih ulica i svega par stotina metara od sedišta lokalnih vlasti, osvanuo je veliki grafit sa sramnom porukom građanima Srbije romske nacionalnosti: "Cigani, marš iz Lskovca!" Pojavljivanje ovog grafita u vreme

oduzimanja oružja" u Vinarcu, uz fašističko izživljavanje praćeno rečima "Gori sam od Hitlera za vas Cigani" ohrabrilo je ovakve i slične izlive mržnje prema Romima.

Posle reakcije Dobrosava Nešića, predsednika Odbora za ljudska prava Leskovac, koji je osudio ispisivanje ovog grafita i zatražio od

objavljivanja konačnih rezultata predsedničkih izbora u Srbiji na kojima je u Leskovcu Vojislav Šešelj osvojio skoro 40 % glasova naših sugrađana pokazuje se kao slavodobitni trijumfalizam sledbenika i izvođača prljavih radova dojučerašnjih zagovornika ksenofobije i mržnje prema svemu što nije srpsko i njegovog terorisanja i progona iz Srbije.

Izostanak kažnjavanja policajaca - vinovnika torture nad građanima romske nacionalnosti tokom prošlogodišnje policijske "akcije

lokalnih vlasti da gradski čelnici, u znak solidarnosti sa građanima romske nacionalnosti, lično javno uklone grafit, saopštenjima su reagovali lokalni ogranci GSS-a i SPS-a. Osudili su pojavu grafita, ali poziv na javno solidarisanje sa Romima nije prihvaćen. Grafit je uklonjen, ali - tajno.

Kao da su se gradski politikanti uplašili da bi se tim gestom zamerili biračkom telu pred nove izbore.

Grafit je uklonjen, ali je ostala sramna slika lica jednog grada.

S. Milić

Uhapšeni vinovnici pljački, prevare i ubistva

Leskovačka policija izdala je saopštenje za štampu u kojem se navodi da su radnici kriminalističke policije u jednom danu uhapsili nekoliko osoba osumnjičenih za nekoliko različitih krivičnih dela.

NAPLAĆIVAO ZA SVOJ RAČUN

Dana 23. 10. 2002.godine kriminalistički policajci SUP-a Leskovac lišili su slobode i uz krivičnu prijavu sproveli istražnom sudiji Opšrinskog suda u Leskovcu Jovana Ilića (41) iz sela Donja Slatina, SO Leskovac, radnika Javnog preduzeća Elektrodistribucija Leskovac, zbog postojanja osnovane sumnje da je izvršio krivična dela zloupotreba službenog položaja i falsifikovanje službene isprave.

Imenovani je kao referent za reklamacije i obaveštenjenja u Javnom preduzeću Elektrodistribucija Leskovac uzimao novac od građana da bi im navodno uplatio obaveze za utrošenu električnu energiju, a dobijeni novac je, umesto da uplati, zadržavao za sebe, čime je ostvario protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 178.980 dinara. Građanima je, da bi opravdao uzeti novac, izdavao fiktivne priznanice, koje se inače ne evidentiraju u Javnom preduzeću Elektrodistribucija Leskovac.

OTIMALI DŽEPARAC

Dana 23. 10. 2002. godine kriminalistički policajci SUP-a Leskovac doneli su rešenje o zadržavanju za Dalibora Arsića zvanog Arsa (19) i maloletnog M.I., obojice iz Leskovca, zbog postojanja osnovane sumnje da su izvršili tri krivična dela razbojništva.

Dalibor Arsić i maloleni M.I. vršili

su navedena krivična dela tako što su od učenika Tekstilne i Poljoprivredne škole u Leskovcu, uz ozbiljnu pretnju i primenu sile oduzimali novac.

UHAPŠEN PO POTERNICI

Dana 23. 10. 2002. kriminalistički policajci SUP-a Leskovac lišili su slobode i Mihajla Živkovića (23) iz Leskovca, za kojim je bila raspisana poternica, zbog osnovane sumnje da je dana 18. 9. 2001. godine u Leskovcu, u Ulici Nikole Skobaljića izvršio krivično delo ubistva Ivica Ilića zvanog Stole iz Leskovca.

LESKOVAČKA PIJACA NEZAKONITO KAŽNJENA SA 3.300.000 DINARA

GLOBA PO STAROM ZAKONU

Javno preduzeće "PIJACA" Leskovac kažnjeno zbog neplaćanja poreza koje po novim propisima nije ni bilo dužno da plaća. Do nesporazuma došlo usled nefunkcionisanja opštinskih službi.

Leskovačka finansijska policija kaznila je pre nekoliko dana Javno preduzeće "Pijaca" kaznom u iznosu od 3.300.000 dinara, zbog, kako se navosi u rešenju "neplaćanja poreza na promet". Sa računa JP "Pijaca" automatski je skinut iznos od 3.300.000 dinara.

Novim Zakonom o javnim preduzećima predviđeno je da javna preduzeća koja se bave komunalnom delatnošću budu oslobođena obaveze plaćanja poreza na promet. Po zakonskoj proceduri bilo je neophodno da opštinski organ uprave, kao osnivač

ovog javnog preduzeća donese odgovarajuću odluku kojom se ovo preduzeće, u skladu sa novim propisima, oslobađa od plaćanja poreza na promet.

Kako usled aktuelnih sukoba u lokalnoj vlasti opštinske službe nisu funkcionisale duže vreme, izostala je ova odluka, a leskovačka finansijska policija striktno je primenila zakon i donela rešenje o kažnjavanju, iako u ovakvom slučaju paragrafi Zakonaimaju prednost nad podzakonskim aktimakoji bi trebalo da budu usklađeni sa njima.

Kazna je otišla na pogrešnu adresu.

M.Đ.

I jare i pare

Pregovori sa stranim kupcem fabrike u zastoju zbog neprihvatanja rukovodstva "Zdravlja" prve ponude "Pharmaca" i dijametralno suprotnih stavova dve strane o socijalnom programu za višak radnika. Očekuje se približavanje stavova uz poredovanje Agencije za privatizaciju i ministra Vlahovića.

Nakon početne euforije preko dve i po hiljade zaposlenih u Fabrici hemijskih proizvoda "Zdravlje" zbog prijave islandsko-bugarske firme "Pharmaco" na tender za kupovinu ove fabrike, raspoloženje zaposlenih naglo je splasnulo posle najava predstavnika budućih vlasnika da u novokupljenoj fabrici nameravaju da posluju u skladu sa sopstvenom vizijom, bez mnogo obaziranja na socijalne zahteve zaposlenih.

"Pharmaco" je jedina firma koja se javila na tender republičke Agencije za privatizaciju "ZDRAVLJA" sa namerom da investira svoj kapital u kupovinu "Zdravlja".

MILION(I)...

Nakon pristizanja zvanične ponude za kupovinu Upravni odbor "Zdravlja" i rukovodstvo fabrike ocenili su da je početna ponuda Pharmaca za njih neprihvatljiva.

Iako detalji ponude nisu javno saopšteni, u gradu se uveliko prepričava kako je strani kupac za kupovinu jedinog pravog giganta leskovačke industrije ponudio nerealno mali iznos. Pominje se iznos od milion - maraka, dolara, ili evra - svejedno nerealan.

Na stranu čarčijske priče, nerealno je da bi bilo koji ozbiljan kupac u ovako krupnom poslu mogao da ponudi tako nizak iznos, pogotovu ako je tačno da se radi o firmi koja u Bugarskoj većinskim vlasništvom već kontrološe dve velike farmaceutke kompanije i koja je zain-

teresovana da grupiše proizvodnju na relativno bliskom području.

Bez obzira na nivo poslovne posrnutosti "Zdarvlja" objektivna vrednost imovine fabrike ne bi trebalo da bude sporna i verovatno je daleko iznad iznosa koji se pominju u čaršijskim pričama. Uostalom, samo je uvođenje novog informacionog sistema, jedna od poslednjih investicija "Zdravlja" bila vrednija od tog iznosa i rukovodstvo leskovačke fabrike ima puno pravo da zahteva objektivnu cenu.

ZAŠTITA "BOGATE PALETE PROIZVODA"

Zabrinjavajuće je, međutim, to što se i u ovom slučaju, po praksi nasleđenoj iz samoupravnog sistema, stranom kupcu, budućem većinskom vlaniku fabrike, pokušava u pegovorima diktirati strategija budućeg poslovanja.

Rukovodstvo fabrike zaahteva od predstavnika "Pharmaca" da im pre potpisivanja ugovora dostavi tačan spisak onoga što budući vlasnici nameravaju da proizvode u "Zdravlju" i zahtevaju da neki proizvodi, koji po njima predstavljaju zaštitni znak fabrike, ostanu u proizvodnom programu.

Mala je verovatnoća da će strani investitor prihvatiti ovakve zahteve, jer su oni u suprotnosti sa osnovnim tržišnim principima. Konačno, "Zdravlje" je "na dobošu", i sa takve pozicije nema mnogo mogućnosti i prava za diktiranje uslova.

I predstavnici sindikata zaposlenih u "Zdravlju" ispostavili su svoje

zahteve: finansijsko zbrinjavanje evntualog viška radnika treba da plati budući vlasnik.

Kolika će bbiti finansijska injekcija?

Godinama naviknuti da u socijalno-političkim obračunima u Srbiji u polurečenici neke izjave naslute "šta se "kuva"i da se na vreme "odrede" radnici i rukovodstvo "Zdravlja" zaboravili su da ovoga puta nije u pitanju podrška ovoj ili onoj političko-poslovnoj struji kao prilikom mnogobrojnih "osmih sednica", kada je njihov glas nešto i značio. U ovom slučaju radi se o surovom ali u svetu tržišne privrede jednom od osnovnih principa: kupi jeftino - prodaj skupo. Obe strane u pregovorima žele da u poslu kupoprodaje "Zdravlja" prođu što povoljnije.

Ko će i u kakvom stanju kući odneti jare i da li će pare koje je za njega dobio prodavac trljati o obraz, videćemo uskoro.

SLUČAJNI SUSRETI ŠUTIH I ROGATIH

Prošlog meseca Odbor za ljudska prava poslao je u "Amnesty International", međunarodnu organizaciju koja se bavi ljudskim pravima, godišnji izveštaj o kršenju ljudskih prava građana juga Srbije. Iz obimne dokumentacije koja je prosleđena ovoj organizaciji nastavljamo sa objavljivanjem slučajeva torture nad građanima.

Starešine daju primer policajcima

Slučaj sedmorice aktivista Otpora koje su 8. septembra 2000. godine policajci u Vladičinom Hanu na zverski način mučili, primenjujući i metode vezivanja za noge i vešanja naopako, da bi ih zatim udarali po celom telu pa i genitalijama, otvorio je mnoge prikrivane tajne odeljenja hanske policije.

Tako je Ivanu Gašiću, izbeglici sa Kosova, nastanjenom u Hanu, dok je 24. novembra prošle godine u diskoteci Doma kulture u ovom mestu pio kafu, prišla policijska patrola i odvela ga u zgradu policijske stanice. Tamo je zatekao Aleksandra Radovanovića, policajca u civilu koji je sat ranije započeo sa Ivanom tuču u kafiću "Grin club", kao i konobara iz tog kafića. U stanici je video još nekoliko policajaca i Gorana Radovanovića, oficira policije za koga je kasnije saznao da je pomoćnik načelnika i da je bliski rođak policajca Aleksandra Radovanovića. On je naredio Ivanu da sedne na stolicu a ostalima da napuste kancelariju. Zatim je bez povoda i upozorenja udario Ivana pesnicom u glavu od čega je ovaj pao na pod a Radovanović je počeo da ga nekontrolisano šutira nogama.

Od udaraca mu je bila pocepana gornja usna i polomljen nos a leva strana lica otekla. Ispod levog oka pojavio se veliki otok, od kojeg nije bio u stanju da vidi. Imao je bolove po celom telu i glavi od čega je počeo da gubi svest. Dok ga je tukao, Radovanović mu je psovao "majku kosovarsku".

Nakon toga su policajci odveli Gašića u susednu prostoriju i naredili da sedne na klupu pored zida ispred koje se nalazio sto. Za njima je u prostoriju ušao Radovanović, gurnuo sto Ivanu na grudni, pribivši ga uza zid, popeo se na sto i nogom ga šutnuo u glavu. Kad je to pokušao da ponovi, Ivan je, da bi se zaštitio podigao ruke ali Radovanović je nastavio da ga šutira.

Sat kasnije, uručili su mu rešenje o zadržavanju u policiji koje je potpisao Goran Radovanović. Od batina Ivan je obilno krvario, povećao mu se otok glave, gubio je svest, osećao mučninu i tražio od policajaca da ga odvedu lekaru, što su oni odbijali sve dok nije počeo da kolabira.

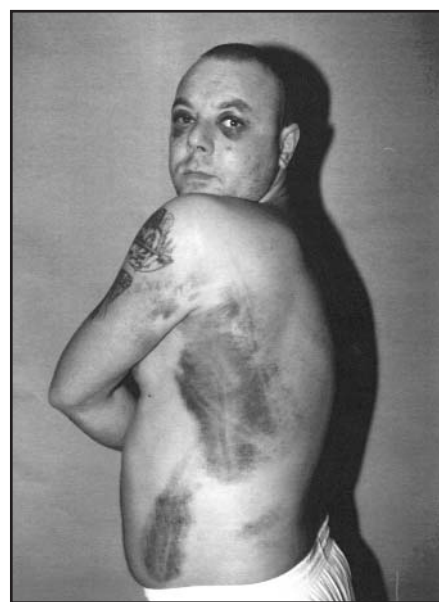
Ivan Gašić - Nastavili da ga tuku i kad je izgubio svest

Policija u Vladičinom Hanu, podnela je protiv njega krivičnu prijavu, po kojoj je opštinsko tužilaštvo pokrenulo krivični postupak "zbog nanošenja lake telesne povrede Aleksandru Radovanoviću. Postupak je obustavljen. Jugoslovenski komitet pravnika za ljudska prava i Odbor za ljudska prava u Leskovcu podneli su prijavu protiv Gorana Radovanovića. Do sada tužilaštvo po ovoj prijavi nije postupalo.

Sukob interesa i hematomi po telu

Verbalni sukob Dragana Mihajlovića, sitnog trgovca iz Leskovca sa policajcem Bobanom Zdravkovićem, 18. novembra 2000. godine, koštao je Mihajlovića najpre udarca u predelu oka, zatim i privodenja u zgradu policije,

gde su ga vezali lisicama za klupu u hodniku. Policajac Boban Zdravković je sa još nekoliko policajaca, najpre počeo da vređa Dragana, i onda su svi počeli da ga udaraju palicama, pesnicama i nogama. Od batina Dragan je izgubio svest. Kad je došao sebi, video je da se nalazi na betonu pored klupe u

Dragan Mihajlović - Konkurent u lokvi krvi

polusedećem položaju a da je ispod njega ogromna lokva krvi. Nije mogao da diše zbog polomljene nosne hrskavice, pljuvao je krv i osećao strahovite bolove po telu. Oko očiju imao je ogromne krvne podlive, po celom telu uzdužne hematome od udaraca službenim palicama, vidljive na fotografijama. Nije dobio rešenje o zadržavanju, a prilikom puštanja na slobodu policijski inspektor mu je naredio da kaže kako je povrede zadobio u uličnoj tuči.

Mihajlović je policajcima Saši Zdravkoviću i Bobanu Zdravkoviću bio konkurent u prodaji cigareta. Nije poznato da li su njih dvojica disciplinski gonjeni.

Na jednoj od najprometnijih ulica u Leskovcu, inspektori Dragan Cenić i Todor Cvetkovski, inspektori leskovačkog SUP-a, presreli su i pretukli Nenada Živkovića. Njegovu majku Grozdu Nešić maltretirali su u njenoj kući gde je ona pokušavala da iseli službenika dakovičke policije koji se uz znanje Cenića i Cvetkovskog neovlašćeno uselio nekoliko meseci ranije.

U zapisniku pravne kancelarije Odbora za ljudska prava ostalo je zabeleženo da je Cenić izgurao iz kuće recima "Šta ćeš ti ovde, sin ti je lopov", a pre toga je udario otvorenom šakom po ledima i slepoočnici.

Priključio se i Todor Cvetkovski, sa dva mlada policajca, uhvatio rukom je za uvo i počeo da ga uvrće.

Njenog sina Nenada Živkovića, Cenić i Cvetkovski su zaustavili u Niškoj ulici koja važi za najprometniju, otvorili vrata njegovog automobila i počeli da ga tuku pesnicama po glavi a zatim po grudnom košu i leđima. Nenad se istrkao i pobeo ka kući svoga dede i tamo se onesvestio a onda saznao da su ga rođaci preneli u bolnicu. On pretpostavlja da je motiv batinanja namera inspektora Cvetkovskog i Cenića da ga prinude na vraćanje duga ženi sa kojom je nekoliko godina živeo vanbračno, i da je ona platila inspektorima kako bi od Nenada iznudili novac.

- Karakteristično je da inspektori i nji-

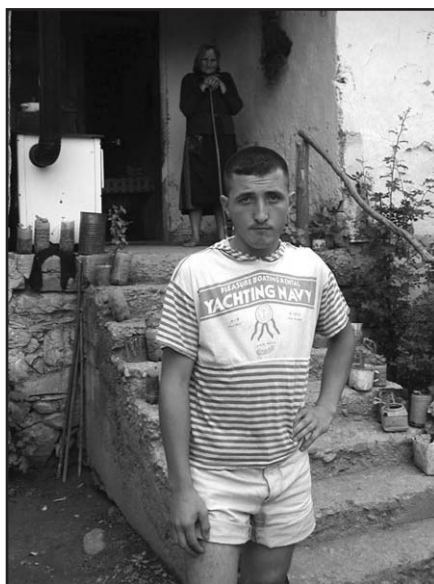
Nenad Živković: Pretučen na ulici pred pedeset svedoka

hove kolege, prema informacijama koje dobijamo od oštećenih Nenada i Grozde, vrše pritisak na očevice događaja da ne svedoče na sudu ili da

ne govore istinu, ističe se u izveštaju Odbora za ljudska prava.

Batine uz muziku i režimske novine

Nedavno se desio i "slučaj batinanja uz muziku". Osamnaestogodišnji Nenad Miljković, priveden je 24. jula ove godine pod optužbom da je od svoga dede ukrao novčanik. Posle četiri sata isleđivanja pod batinama ispostavilo se da je novčanik dedi ispio iz džepa dok je ovaj obavljao neki

Nenad Miljković - Ima bonus od dva prekršaja

posao. Pronađen je baš u vreme kad je Nenad trpeo torturu u vučjanskoj stanici policije. Policajac Miroslav Krstić zvan Mile Barski, koji ga je najviše tukao, obećao mu je onda, prilikom spoznaje tragičnog nesporazuma, da će ubuduće "biti najveći drugari", a takođe i da ima na kredit dva prekršaja koji neće nigde biti evidentirani.

- Pitali su me kakvu muziku volim a ja sam odgovorio da ne volim nikakvu. Kad su doneli kasetofon, jedan od njih je počeo da me udara palicom po patikama i da urla "priznaj", "priznaj". Ja sam i dalje tvrdio da nisam ništa uzeo ali su oni i dalje tukli. Onda je došao dežurni policajac i tražio da izujem patike, pa me udario po bosim tabanima, opisuje Nenad šta je iskusio u stanici policije u Vučju.

Policajci su nakon disciplinskog postupka vraćeni na posao a Zoran Stojanović, načelnik SUP Leskovac uložio je na to rešenje žalbu. Oni tvrde da su svedoci davali lažne iskaze i da Miljković nije baš toliko ispravan kao što su komšije i članovi njegove porodice opisivali novinarima.

Da policija u Leskovcu za vreme prethodnog režima nije imala milosti ni prema deci, pokazuje slučaj nad kojim se u proleće 2000. godine zgražavala lokalna javnost.

Na poziv neidentifikovanog gradjanina i prijavu da se obija nečiji auto, stigla je "marica", policajci su potrčali prema četvorici maloletnika starim četrnaest i petnaest godina, koji su posle ponoći sedeli sa drugim dečacima u školjki jednog rashodovanog automobila ispred svoje zgrade. Oni su uplašeni počeli da beže a policajci se dali u poteru.

Dušan Stefanović, otac jednog od dečaka, kaže da su ih policajci stigli par stotina metara od zgrade, i odmah počeli da ih tuku.

- Moj sin se onesvestio a njegovog druga su počeli da biju na licu mesta i da mu lupaju glavu o auto. Dečko je šiven tu pored oka i glava mu je naduvana.

Onda su ih strpali u maricu i sve vreme ih tukli. U policiji su im uzeli podatke, ali roditelje nisu zvali. Pored ostalog morali su da čitaju dnevni list "Politika" i policajci su im pripretili kako će ujutro da ih biju ukoliko je ne nauče napamet, i da će ih propitivati, govorio je tada Stefanović radiju Slobodna Evropa.

Dečaci kažu da ih je u policiji tukao ko je stigao. Sve je prestalo kad je jedan od policajaca ponovo obišao mesto događaja i ustanovio da nije reč o autu već o olupini koju osim dece, niko ne koristi.

Tad su dečake ponudili kafom i čajem a onda ih oko devet sati pre podne poslali kući rečima "Nemojte da vam se ovo ponovi". Roditelji su najavljivali tužbe ali od straha od posledica, nisu ih podnosili sudu.

Svedočanstva beščašća

PRAVA ČOVEKA, prvi nezavisni list u Jablaničkom okrugu, njegova redakcija i Odbor kao osnivač, uprkos konstantnim pritiscima stare, ali i nove, "reformrske" vlasti, nastavljaju svoju delatnost zahvaljujući finansijskoj pomoći Evropske unije.

Aprila 1998. godine, u vreme kada režim Slobodana Miloševića pojačava pritisak na nezavisne medije širom Srbije sa ciljem da spreči objavljivanje istine o sve pogubnijim rezultatima sopstvene politike, Odbor za ljudska prava objavljuje prvi broj svog biltena pod nazivom LJUDSKA PRAVA. Nakon što je zbog velikog interesovanja građana, u roku od samo nekoliko sati (besplatno) podeljen ceo tiraž, Odbor odlučuje da list od sledećeg broja izlazi na većem broju strana, a list se upisuje u registar javnih glasila pod nazivom PRAVA ČOVEKA.

Bio je to početak dugotrajne borbe za slobodno informisanje građana na jugu Srbije o pogubnim posledicama Miloševićeve vlasti.

OPSTALI UPRKOS TERORU

Na reakciju režima nije trebalo dugo čekati.

Zastrašivanja, obijanje redakcije i uništavanje računarske opreme i sprečavanje distribucije novina kulminirali su januara sledeće godine: u sudskom procesu po odredbama tadašnjeg Zakona o javnom informisanju, a po prijavi kolege iz lokalnog nedeljnika glavni urednik i list kažnjeni su visokom novčanom kaznom. Povod je pronađen u tekstu Bojan Tončića u petom broju lista *Pisati kao sav normalan svet* u kojem je autor izneo stav da je "Radio Leskovac zavredeo pozitivnu ocenu vladajuće partije ne odstupajući od tragikomične papazjanije prećutkivanja, zamagljivanja i primitivizma".

Glavnom uredniku Dobrosavu Nešiću kazna je preinačena u zatvorsku, koju je izdržavao u vreme rata na Kosovu. Sledeći broj izlazi u rekordnom roku.

Nakon rata na Kosovu, režim je pojačao represiju nad nezavisnim medijima, naročito nad lokalnim. Nakon hrabrog gesta Ivana Novkovića, tada samo montažera u lokalnoj TV Leskovac, i sve konkretnijih akcija pokreta OTPOR,

da ne štampaju PRAVA ČOVEKA. List se štampa u Beogradu, a protiv Odbora za ljudska prava kao osnivača i izdavača biva pokrenut postupak zbog navodnog deviznog prekršaja: plaćanja u gotovini stranom valutom. Isfabrikovani dokazi prikupljeni noćnim upadom policije u prostorije Odbora i krađom hard-diska iz redakcijskog računara ostali su neskorisćeni u tom procesu - počela su (pred i post)oktobarska događanja 2002.

NA UDARU NOVIH VLASTI

Posle promene vlasti list nastavlja sa beskompromisnim informisanjem građana, kritikujući i novu vlast i stare ljude u njoj.

Ni na njihovu reakciju nije trebalo dugo da se čeka. Kao što smo objavili u prethodnom broju, nakon što je predsednik SRJ Vojislav Koštunica tokom svog boravka u Leskovcu nedavno posetio Odbor za ljudska prava, novi lokalni vlastodršci iz Demokratske stranke, potegli su u napadu na Odbor i redakciju lista ista sredstva kao i bivša vlast. I bukvalno: Iz fioka DB reaktivirana je ista policijska prijava iz jula 2000. godine. Iako je sudski postupak protiv Odbora i Dobrosava Nešića kao njegovog predsednika pred Trgovinskim sudom u Leskovcu nakon prekida prvog ročišta na stend-baju, redakcija spremno očekuje nove "inventivne" pritiske od strane kameleonu leskovačke političke scene.

Zahvaljujući pomoći Evropske unije, list PRAVA ČOVEKA danas izlazi dva puta mesečno.

S. Milić

Naslovna strana vanrednog broja PRAVA ČOVEKA, izdatog odmah nakon preuzimanja TV Stutio B od strane prethodnog režima.

čije je aktivnosti pratio i o njima izveštavao naš list, sve do rušenja režima Slobodana Miloševića oktobra 2000. godine, redakcija je od strane vlasti sistematski ometana u izdavanju lista.

Čak su i štampari, ne samo lokalni, bili pod pritiskom policije

Biblioteka SVEDOČANSTVA pokrenuta je sa ciljem edukovanja građana Jablaničkog okruga o njihovim osnovnim ljudskim pravima u vreme kada režim Slobodana Miloševića, nakon ratova u Sloveniji, Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini sve brutalnije nastavlja da ograničava i gazi osnovna prava građana Srbije. Sve knjige deljene su besplatno.

Odbor za ljudska prava Leskovac - ciljevi i zadaci

Ovo je prva knjiga u biblioteci SVEDOČANSTVA. Autor je Dorosav Nešić, predsednik Odbora za ljudska prava Leskovac. Publikacija sadrži programske ciljeve Odbora za ljudska prava. Celokupan tiraž od 5.000 priperaka je, kao i sve objavljene publikacije Odbora, besplatno podeljen građanima juga Srbije.

IZ SADRŽAJA:

Zašto je Leskovcu potreban Odbor za ljudska prava

Zbog rata u kojem "Srbija nije učestvovala", zbog toliko uništenih života i imovine, opljačkanih štetišta, zbog mita i korupcije na svakom koraku - zbog ukradene budućnosti i nas i naše dece.

Zato hoćemo da građane Leskovca i okoline (200,000 stanovnika) probudimo iz sna. Hoćemo da oni koji ne vide sve ovo progledaju. Hoćemo da ljudi razmišljaju svojom glavom, a ne slikom sa TV dnevnika. Hoćemo da svi mogu da izraze svoje mišljenje javno - ne plašeći se posledica. Hoćemo da imamo nadu. Hoćemo da vlast zna da postoji i da beležimo svaki njihov zločin nad svojim narodom. Hoćemo da budemo savest vlasti, kako bi građani znali da neko brine o njima u smislu ljudskih prava, da ne ostanu sami i bespomoćni ispred samovolje pojedinaca koji ne poštuju zakone - da se zaštite i od samovolje opštinskih, republičkih i saveznih vlasti. Da svako od nas oseti izvesnu sigurnost i nadu dolaskom i iznošenjem svog problema pred Odborom.

Kosovski problem Istine i zablude

Knjiga sadrži izvode iz diskusija učesnika Foruma KOSOVSKI PROBLEM - ISTINE I ZABLUDE koji je pod pokroviteljstvom Fonda za otvoreno društvo i američke organizacije USAID/OTI održan jula i septembra 1998. godine u Leskovcu i Prištini.

Verovali smo i verujemo da atmosfera zla i stradanja može da bude prevaziđena jedino dijalogom.

Tokom razgovora na temu "Kosovski problem - istine i zablude" ispostavilo se da i na albanskoj strani ima ljudi koji slično misle, i, što je još važnije, ljudi sa različitim stavovima koji smatraju da nikada više ne sme da bude ubijanja zbog realizacije jedne političke ideje ili nečijeg opstanka na vlasti.

Naišli smo na odbijanje saradnje u zvaničnim krugovima, a razgovor u Leskovcu bili smo prinudjeni da organizujemo u kafani, uz ne baš tiho zagrevanje orkestra. Predsednik Skupštine opštine Leskovac nas je, preko "Večernjih novosti", osudio zbog pozivanja Nadire Avdić-Vlasi u Leskovac, odričući nam zbog toga pravo i da iznosimo svoj stav o nekim gradskim problemima. U Prištini su naš skup posvećen izveštavanju sa Kosova bojkotovali novinari državnih medija.

O razgovorima na Forumu detaljno su izveštavali "Danas", "Naša borba", TV "Palma plus", Radio B92, časopis "Media", "Republika" i "Helsinška povelja".

Bukvar ljudskih prava Deklaracija UN o ljudskim pravima

Ovom knjigom Odbor za ljudska prava Leskovac obeležio je pedesetogodišnjicu potpisivanja Opšte deklaracije Ujedinjenih nacija o ljudskim pravima i godišnjicu svog rada. Namera nam je bila da ovim izdanjem širem krugu ljudi predočimo koja prava čoveku pripadaju rođenjem i ne mogu biti otuđena. Naša iskustva govore da se upravo temeljna prava građana najčešće krše, uz pozivanje na autoritet vlasti i zakona.

Ljudska prava - moja prava Literarni radovi dece Jablaničkog okruga

Knjiga sadrži nagrađene literarne radove sa konkursa koji je Odbor za ljudska prava raspisao za učenike osnovnih škola u Leskovcu povodom pedesetogodišnjice donošenja Univerzalne deklaracije Ujedinjenih nacija o pravima čoveka i dvogodišnjice svog rada. Objavljena je na srpskom i engleskom jeziku.

Iz prvonagrađenog rada:

...Ljudska prava su i moja prava. Imam pravo da trčim, da se smejem, da budem slobodna, imam pravo da gledam kako lišće žuti, kako sunce zalazi, kako mrak pada, kako obasjava smaragdne krošnje. Da! Imam pravo da slobodno koračam ulicom, da ne gledam stradanja ljudi koje volim, da ne gledam surovost koja svaki dan raste...

search: humanrights

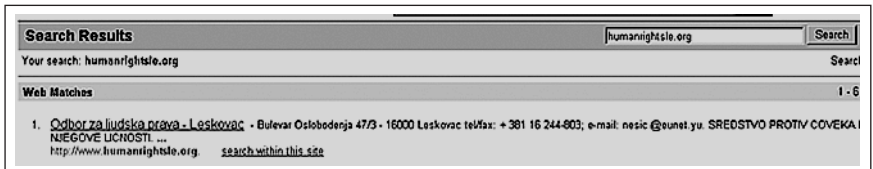
Globalna svetska računarska mreža je ogromni resurs informacija o svim aspektima ljudskih prava, od informacija najopštijeg tipa do specijalizovanih organizacija i foruma koji se bave problemima zaštite osnovnih prava čoveka.

Za razliku od situacije od pre nekoliko godina, kada je i samo posedovanje personalnog računara u sistemu u kojem je većina građana Srbije bitisala za mnoge bio samo sanak pusti, danas se suočavamo sa (kod nas) zakasnelom ekspanzijom ne samo običnog korišćenja internet-servisa, već i ozbiljnih internet-projekata koji svedoče da se bez njega jednostavno ne može uspešno funkcionisati u savremenom svetu baziranom na informaciji.

Za razliku od korišćenja servisa globalne svetske mreže primarno na poslovnom planu i dvogodišnje recesije na tom području izazvane prevelikim investicijama i veštačkim rastom akcija svega što je u svom nazivu imalo i "I" od interneta, situacija na informativnom segmentu interneta je sve bolja.

Internet i svi njegovi servisi, za samo nekoliko godina burnog razvoja postao je ogromna baza informacija o celokupnoj ljudskoj delatnosti. Sve je više sadržaja na globalnoj mreži dostupno sve većem broju ljudi širom sveta, ali je i sve teže snaći se u tom uzburkanom okeanu dinamičnih informacija. Za pronalaženje neke informacije na internetu danas je deplasirano pitanje da li nje tamo uopšte ima, već je osnovno pitanje kako i koliko brzo do nje doći.

Nekada jednostavna operacija konektovanja na web-sajt poznatih svetskih internet-pretraživača i ukucavanja poznatog ili pretpostavljanog naziva ili dela naziva neke organizacije ili institucije čiji se web-sajt traži postaje noćna mora kada se onaj koji danas pretražuje internet-resurse susretne sa morem rezultata koje na zadati upit ispostavi pretraživač,

naročito kada su u pitanju najopštiji pojmovi i sve ono što sa njima *stvarno jeste* ili može biti u nekoj vezi. Zato je za uspešnost u traženju neke informacije na internetu neophodno planiranje prave strategije pretraživanja.

Za početnike u pretraživanju sadržaja na internetu koji se odnose na ljudska prava u najširem smislu, preporučujemo da u svom istraživan-

ju krenu od Human Rights Servera (www.humanrights/de), sajta koji sadrži veliki broj linkova ka drugim sajtovima, kategorizovanim po geografskoj lokaciji, od oficijelnih prezentacija državnih i međudržavnih organizacija (UN, Evropska unija, OEBS ...) do sajtova nevladinih organizacija (Amnesty International, Human Rights Watch ...) koje se na bilo koji način bave ljudskim pravima.

Posetite sajt Odbora za ljudska prava Leskovac (www.humanrights-sle.org) za više informacija o aktivnostima Odbora, a u narednom broju našeg lista možete saznati više o pomenutim sajtovima i njihovim resursima.

G.T

POZIV ČITAOcima: DAJTE PREDLOG ZA PLAKETU SLOBODE

“Plaketa Slobode” je godišnje priznanje ustanovljeno prošle godine i koje Skupština Odbora za ljudska prava Leskovac dodeljuje povodom 10. decembra - Međunarodnog dana ljudskih prava pojedincima i organizacijama zaslužnim za doprinos zaštiti ljudskih prava.

Prošlogodišnje priznanje dodeljeno je redakciji programa na južnoslovenskim jezicima Radija Slobodna Evropa. Pozivamo čitaoce da svoje predloge za ovogodišnje priznanje dostave Odboru najkasnije do 1. decembra 2002. godine.

